

In *Over revolutie*, voor het eerst verschenen in 1963, bekritiseert Hannah Arendt de twee belangrijkste ideeën over moderne revoluties: de opvatting dat ze tot individuele vrijheid en inperking van de staatsmacht leiden, en de notie dat ze ontstaan door sociale misstanden en een ongelijke verdeling van eigendommen. Volgens Arendt zijn moderne revoluties een uitdrukking van de fundamentele mogelijkheid tot samenwerking tussen individuen die zich voor dezelfde idealen inzetten. Een revolutie is in haar ogen daarom de ultieme vorm van politieke actie. Toch beschouwt Arendt de meeste moderne revoluties als mislukt, omdat na zowel de Franse als de Amerikaanse Revolutie de nieuwe machthebbers de gemiddelde burger buiten de politiek sloten, waardoor die van elke mogelijkheid tot politieke actie verstoken bleven.

‘Een ronduit meeslepend, breed opgezet essay.’ NRC HANDELSBLAD

‘Bij vlagen opwindende verhandelingen, een waar leesgenot.’

DE VOLKSKRANT

Arendt is nooit saai, ze is geweldig erudiet, altijd fantasievol en origineel en haar boeken getuigen van groot inzicht.’ SUNDAY TIMES